

שיחת השבוע

יש חדש

מנהגי יום ההילולא

בשבת קודש זו, שלפני יום ההילולא ג' בתמוז, משתדלים לעלות לתורה (ובמקום שמספר הקרואים אינו מספיק, מזמנים כמה מניינים לקריאת התורה). ביום רביעי לפני השקיעה מדליקים נר נשמה. ביום חמישי בבוקר, אחרי התפילה, כותבים 'פדיון נפש', מניחים אותו באחד מספריו של הרבי, ולאחר מכן משגרים אותו כדי לקוראו על הציון הקדוש (דוא"ל ohel@ohelchabad.org או באמצעות אתר 'חב"ד ישראל'). נותנים תוספת צדקה למוסדותיו של הרבי, לומדים פרקים ממאמר החסידות האחרון שמסר, 'ואתה תצווה', וכמובן פרקי משנה שמתחילים באותיות שמו הקדוש. במהלך היממה עורכים התוועדות חסידי.

'בית הרבי' מזמין

בית אגודת חסידי חב"ד בכפר חב"ד, שנבנה בתכנית בית מדרשו של הרבי '770', מזמין את הציבור לבוא בג' בתמוז ובימים הסמוכים אליו, להתפלל במקום, ולשגר את הבקשות וה'פדיונות' לציון הקדוש. לתיאום קבוצות: 0548113770.

התוועדויות

בתי חב"ד ברחבי הארץ עורכים התוועדויות מיוחדות לציון יום ההילולא. פרטים על האירועים באזור מגורכם - בבית חב"ד המקומי.



שלחו את שמכם ושמות יקיריכם לברכה ותפילה בציון הקדוש של הרבי מליובאוויטש לקראת יום ההילולא ג' בתמוז.
chabadisrael.co.il

ברכה מהרבי

זמני השבוע

יחולת	תל-אביב	חיפה	נאר-שבע	אילת	ניר-יוק
19:10	19:26	19:19	19:25	19:21	20:09
20:28	20:30	20:32	20:28	20:21	21:18

פרקי אבות פרק ד

שבת ישראל
קדם והזמנים



להרגיש טעם יהודי KEDEM

המולד: יום שני, 6 בבוקר, 46 דקות ו-16 חלקים ראש חודש תמוז: בימים שני ושלישי

אנחנו יכולים לעשות כדי למלא את ציפיותיו מכל אחד ואחת. את התשובה נקבל כשנשוב על הדברים שבהם 'חי' הרבי. עד מהרה יבלטו שני דברים עיקריים - אהבת ישראל והשאפה לזירוז הגאולה.



הרבי. אהבה לכל יהודי (צילום: לוי-צחק פריידין)

איך גורמים נחת

אהבת ישראל היא הציר המרכזי של כל עבודתו. מתוך האהבה ליהודי שני לא היה יכול לישון כל עוד חסר לאותו יהודי דבר מה בגשמיות או ברוחניות. על ברכיה חניך את תלמידיו וחסידיה למסור את נפשם ולצאת עם בני ביתם לקצות עולם, ובלבד שהיהודים המצויים שם לא יינטשו חלילה. פעמים אין-ספור התבטא הרבי, כי מי שרוצה לגרום לו נחת, יוסיף באהבת ישראל ויתרחק ממחלוקת.

הציפייה לגאולה עמדה במרכז פועלו של הרבי, והוא קבע כי זה ייעודו של דורנו, הדור האחרון לגלות והדור הראשון שיזכה בקרוב ממש לגאולה. בשנים האחרונות הכריז שוב ושוב שהגאולה כבר ממש כאן, וכי חסר רק הרף-עין כדי שתתממש. הרבי קרא לציבור לטפח את הציפייה לגאולה, לבקש אותה, ללמוד עליה ולהוסיף בתורה ובמצוות כהכנה לקראתה.

אלה הדברים שבהם עלינו לקבל החלטות טובות, ונזכה לקבל את רוב שפע הברכה שניתן ביום קדוש זה, עד ברכת הגאולה האמיתית והשלמה.

האור הגדול והמחויבות שלנו

עם חלוק השנים גוברת ההכרה שהרבי הוא תופעה פלאית ומיוחדת במינה גם בהיקף של דורות. מבחינות רבות הוא עיצב את דמות היהדות בדורנו

ר' וס חמישי הבא, ג' בתמוז, יום ההילולא של הרבי מליובאוויטש, הוא יום של התעלות, שבו כולנו מזמנים להתרומם ולהתחזק, להגביר את ההתקשרות לרבי, על-ידי הליכה בדרכיו, לימוד תורתו וקיום הוראותיו, ועל-ידי כך גם לקבל את שפע ברכותיו.

ככל שהשנים חולפות גוברת ההכרה שהרבי הוא תופעה פלאית, נדירה ומיוחדת במינה גם בהיקף של דורות. מבחינות רבות הוא עיצב את דמות היהדות בדורנו. דרכו, שהייתה בתחילה נחלתם של מעטים, נעשתה במרוצת השנים נחלתו של עם ישראל כולו. תורתו מרווה כיום את צימאונם הרוחני של המוני בית ישראל, מכל החוגים והעדות.

מה מבקשים מאיתנו

בעומדנו לקראת היום הגדול והקדוש, עלינו לתת את דעתנו לא רק על מה שאנחנו יכולים לקבל מהרבי, אלא גם על המחויבות שלנו כלפיו. עשרות שנים מסר הרבי את נפשו למען עם ישראל. לא נתן תנומה לעיניו. לא התיר לעצמו ליטול אפילו יום אחד של חופשה. גם כשסבל מהתקף לב והרופאים ציוו עליו לנוח, דרש להביא לו את המכתבים שנתקבלו, באומרו כי אינו יכול שלא להשיב ליהודים על מצוקותיהם.

גם כיום פונים מדי יום ביומו רבבות יהודים, ומבקשים מהרבי את משאלותיהם. הציון הקדוש הומה מאדם בכל שעות היום והלילה, ומי שאינו יכול להגיע לשם בגופו, משגר מכתב כדי שייקרא שם. זה רוצה ברכה, חברו מבקש רחמי שמיים, שלישי משווע לסימן שיפזר ספקות ויסלק ערפילים, רביעי מייחל לשאוב כוחות שיינתנו לו חיזוק בלימוד התורה ובקיום המצוות. וכולם יוצאים בתחושת הקלה ורואים ישועות.

ועכשיו, לקראת ג' בתמוז, אנחנו צריכים לשאול את עצמנו מה הרבי מבקש מאיתנו; מה



שולחן שבת

מעובד על-פי שיחותיו של הרבי מליובאוויטש

עיבוד: לוי שייקביץ

משה מתאמץ להציל את יריביו

עיון בסיפור מחלוקת קורח ועדתו מעלה כמה וכמה שאלות, ורש"י אינו מסביר אותן. מזה מוכח שהתשובות על השאלות האלה מובנות מעצמן.

שאלה אחת היא מה עלה בגורלו של און בן־פלת. הוא מוזכר בתחילה כאחד ממובילי המחלוקת, לצד קורח ודתן ואבירם, ובהמשך אינו מוזכר כלל. אמנם חז"ל מספרים (סנהדרין קטב) שהוא ניצל בזכות אשתו, אבל רש"י אינו מביא סיפור זה.

מבחן מסוכן

עוד שאלה מתעוררת על מבחן המחנות



מן המעיין

מתנה מן השמיים

"עבודת מתנה אתן את כהונתכם" (במדבר יח, ז). "עבודת מתנה" - היינו עבודה שהיא בבחינת מתנה מן השמיים. רמז ל'אהבה בתענוגים', היינו שהעובד מתענג על ה' בתענוג נפלא, מעין עולם הבא, בחינת "עולמך תראה בחיך". ואין כל אדם זוכה לאהבה זו, ואין בידו של אדם להשיגה על ידי עבודה ויגיעה, אלא היא נופלת לו מאלה מלמעלה.

(תניא)

ברית מלח

"ואני הנה נתתי לך את משמרת תרומותי" (במדבר יח, ח). לפי שבא קורח וערער כנגד אהרון על הכהונה, בא הכתוב ונתן לו כ"ד מתנות כהונה בברית מלח עולם, ולכן נסמכה פרשה זו לכאן.

(רש"י)

תוצאה הפוכה

יש בזה מוסר השכל, שכל הדיבות על הצדיק והמחלוקות נגדו אינן משיגות את המטרה, אלא להפך - בסופו של דבר הוא נוחל כבוד ומתנות מן השמיים.

(עיסורי תורה)

קשר עם הכהנים

קורח ערער על המצב ש"כל העדה זקוקים להשפעת הכהנים, היינו שרצה ליצור קרע בין

שערך משה, ובו נתבקשו מאתיים וחמישים נשיאי העדה, שהצטרפו לקורח, להקטיר קטורת. איך ייתכן שמושה ציווה לזרים להיכנס למשכן ולהקטיר קטורת, והלא בהיותו בן שבט לוי תפקידו לשמור על המשכן מפני כניסת זרים, וכאן הוא עצמו מזמין אותם פנימה?!

אפשר היה להסביר שמושה נאלץ להוכיח שקורח ועדתו טועים ומטעים, אבל מטרה זו יכול היה להשיג באמצעים אחרים, כמו על ידי מבחן המטות (שעליו מסופר בהמשך), ולא בדרך שכך משה, ש"אוהב ישראל היה" (מנחות סה, א), מוליך אותם למצב ש"כולכם אובדים!" (רש"י בפרשתנו טז, י).

הוראת שעה

ההסבר להעדר אזכורו של און בן־פלת מובן מתוך הפסוקים עצמם. על דתן ואבירם נכתב בהמשך (במדבר טז, יב): "וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה לְקָרָא לְדָתָן וְלָאֲבִירָם". מזה מובן שהשניים שבו למגוריהם במחנה ראובן. קורח נשאר בפתח אוהל מועד, עם מאתיים וחמישים מקטירי קטורת; ואילו און בן־פלת לא הקטיר קטורת, ולכן ברור שלא נענש.

וכיצד ציווה משה למאתיים וחמישים זרים להיכנס למשכן? אין ספק שציווי זה ניתן לו מאת הקב"ה, אף שלא נאמר בפירוש, במיוחד כשהוא מדגיש: "בְּזֹאת תִּדְעוּן כִּי ה' שְׁלַחְנִי לַעֲשׂוֹת אֵת

מתנות כהונה

הכהנים ובין שאר העם. לכן בא הכתוב ונתן לו כ"ד מתנות כהונה - שבהן מתבטאת השייכות והקשר של בני ישראל לכהנים: בני ישראל מעלים את ענייניהם הגשמיים ומוסרים אותם לכהנים.

(הרבי מליובאוויטש)

יצא הפסדו בשכרו

"כל תרומות הקודשים אשר ירימו בני ישראל... ברית מלח עולם" (במדבר יח, ט). כמו המלח, אף שמחסר את הדבר הנמלח, הוא מקיימו ומחזיקו ויוצא הפסדו בשכרו - כך תרומות ונדבות הקודשים, אף שהנותן נחסר, הרי הן מקיימות את נכסי הנותן.

(הרב יהושע טרונק מקוטנה)

כדגן מן הגורן

"ונחשב לכם תרומתכם כדגן מן הגורן" (במדבר יח, יב). לכאורה היה לשבט לוי יותר מלשאר השבטים, שכל שבט לקח חלק אחד משנים־עשר בארץ, ושבט לוי קיבל מעשר מכל היבול. אלא רוצה אדם בקב שלו מתשעה קבים של חברו. לשבטי ישראל היה חשוב החלק המועט שאותו גידלו במו ידיהם מהחלק המרובה של הלויים שקיבלו מעשר. לכן בירכס הקב"ה: "ונחשב לכם תרומתכם כדגן מן הגורן", כאילו היה הדגן שלכם מראשיתו.

(חתם סופר)

כל המעשים האלה, כי לא מלבי". ציווי זה ניתן כהוראת שעה, מפני שקורח חמד את הכהונה הגדולה, ולכן המבחן היה בעבודה ייעודית של הכהן הגדול - הקטרת הקטורת.

מחל על כבודו

מכל זה ניכרת ההשתדלות הגדולה של משה רבנו למנוע מעדת קורח לחטא. הלא הוא ידע את מעלת הכהונה הגדולה והשתוקק לה, באומרו "אף אני רוצה בכך", ואף־על־פי־כן לא הלך להקטיר קטורת. הוא קיווה שגם החולקים עליו, בראותם שהוא עצמו אינו משתתף במבחן המחנות, ינהגו כמותו ויחדלו מהמחלוקת.

כך גם מאמציו להציל את דתן ואבירם. הללו רדפו את משה עוד במצרים, כפי שרש"י מפרש את הפסוק (שמות ד, יט) "כִּי מָתוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְּבַקְשִׁים אֶת נִפְשָׁךְ" - "מי הם? דתן ואבירם". ואף־על־פי־כן "היה משה מחזר אחריהם להשלימם בדברי שלום" (רש"י בפרשתנו טז, יב), וכשלא באו - הלך אליהם בעצמו. השניים לא רצו כלל להיות כוהנים, אלא כל כוונתם הייתה לחלוק על משה רבנו, ואילו הוא מחל על כבודו, אף ש"רב שמחל על כבודו אין כבודו מחול", כדי להציל שתי נפשות מישראל.

(תורת מנחם, כרך עב, עמ' 388)

אמרת השבוע

הזכות הגדולה ביותר

אחרי מלחמת יום הכיפורים ליווה הרב יוסף־יצחק הבלין, כיום רב קהילת חב"ד ברמת שלמה, ירושלים, את אחד החיילים שנפצע קשה במלחמה. הוא היה מבקר אותו תכופות ומעודד את רוחו.

כעבור זמן בישר הפצוע לרב הבלין כי הוא ורעייתו עתידים לחבוק תינוק. הוא שיתף אותו כי בשיחה בין בני הזוג עלה הרצון לקרוא לתינוק שייחולד על שמו של הרבי מליובאוויטש. ואולם היה לו חבר קרוב שנהרג במלחמה, והוא מתלבט אם לקרוא לבנו על שם הרבי או על שם חברו החייל הי"ד.

הרב הבלין הציע לו להפנות את השאלה וההתלבטות אל הרבי עצמו. הפצוע כתב מכתב לרבי ופירט את צדדי השאלה.

כעבור זמן סיפר לרב הבלין כי קיבל תשובה מהרבי שאין זכות גדולה יותר מלתת שם לתינוק על שמו של מי שנפל על קידוש השם!



ללב של חב"ד

ליווי אישי והדרכה למבקרים באוהל הרבי ובמרכז חב"ד העולמי 770 בני יורק

ברוכים הבאים

לפרטים והרשמה כנסו לאתר חב"ד ישראל

ש"ק ה'ל' מעשר פרק א'

א' פרק ד'

ב' פרק ז'

ג' פרק י'

ד' פרק י"ב

ה' פרק ט"ז

ו' פרק כ'

ז' פרק כ"ב

ח' פרק כ"ד

ט' פרק כ"ז

י' פרק כ"ט

יא' פרק ל'

יב' פרק ל"ב

יג' פרק ל"ד

יד' פרק ל"ז

טו' פרק ל"ט

טז' פרק מ'

יז' פרק מ"ב

יח' פרק מ"ד

יט' פרק מ"ז

כ' פרק מ"ט

כ"א' פרק נ'

כ"ב' פרק נ"ב

כ"ג' פרק נ"ד

כ"ד' פרק נ"ז

כ"ה' פרק נ"ט

כ"ו' פרק ס'

כ"ז' פרק ס"ב

כ"ח' פרק ס"ד

כ"ט' פרק ס"ז

ל' פרק ס"ט

ל"א' פרק ע'

ל"ב' פרק ע"ב

ל"ג' פרק ע"ד

ל"ד' פרק ע"ז

ל"ה' פרק ע"ט

ל"ו' פרק פ'

ל"ז' פרק פ"ב

ל"ח' פרק פ"ד

ל"ט' פרק פ"ז

מ' פרק פ"ט

מ"א' פרק ק'

מ"ב' פרק ק"ב

מ"ג' פרק ק"ד

מ"ד' פרק ק"ז

מ"ה' פרק ק"ט

מ"ו' פרק קכ'

מ"ז' פרק קכ"ב

מ"ח' פרק קכ"ד

מ"ט' פרק קכ"ז

נ' פרק קכ"ט

נ"א' פרק קל'

נ"ב' פרק קל"ב

נ"ג' פרק קל"ד

נ"ד' פרק קל"ז

נ"ה' פרק קל"ט

נ"ו' פרק קלכ'

נ"ז' פרק קלכ"ב

נ"ח' פרק קלכ"ד

נ"ט' פרק קלכ"ז

ס' פרק קלכ"ט

ס"א' פרק קלד'

ס"ב' פרק קלד"ב

ס"ג' פרק קלד"ד

ס"ד' פרק קלד"ז

ס"ה' פרק קלד"ט

ס"ו' פרק קלדכ'

ס"ז' פרק קלדכ"ב

ס"ח' פרק קלדכ"ד

ס"ט' פרק קלדכ"ז

ע' פרק קלדכ"ט

ע"א' פרק קלדל'

ע"ב' פרק קלדל"ב

ע"ג' פרק קלדל"ד

ע"ד' פרק קלדל"ז

ע"ה' פרק קלדל"ט

ע"ו' פרק קלדלכ'

ע"ז' פרק קלדלכ"ב

ע"ח' פרק קלדלכ"ד

ע"ט' פרק קלדלכ"ז

פ' פרק קלדלכ"ט

פ"א' פרק קלדלד'

פ"ב' פרק קלדלד"ב

פ"ג' פרק קלדלד"ד

פ"ד' פרק קלדלד"ז

פ"ה' פרק קלדלד"ט

פ"ו' פרק קלדלדכ'

פ"ז' פרק קלדלדכ"ב

פ"ח' פרק קלדלדכ"ד

פ"ט' פרק קלדלדכ"ז

ק' פרק קלדלדכ"ט

ק"א' פרק קלדלל'

ק"ב' פרק קלדלל"ב

ק"ג' פרק קלדלל"ד

ק"ד' פרק קלדלל"ז

ק"ה' פרק קלדלל"ט

ק"ו' פרק קלדללכ'

ק"ז' פרק קלדללכ"ב

ק"ח' פרק קלדללכ"ד

ק"ט' פרק קלדללכ"ז

קכ' פרק קלדללכ"ט

קכ"א' פרק קלדללל'

קכ"ב' פרק קלדללל"ב

קכ"ג' פרק קלדללל"ד

קכ"ד' פרק קלדללל"ז

קכ"ה' פרק קלדללל"ט

קכ"ו' פרק קלדלללכ'

קכ"ז' פרק קלדלללכ"ב

קכ"ח' פרק קלדלללכ"ד

קכ"ט' פרק קלדלללכ"ז

קל' פרק קלדלללכ"ט

קל"א' פרק קלדלללל'

קל"ב' פרק קלדלללל"ב

קל"ג' פרק קלדלללל"ד

קל"ד' פרק קלדלללל"ז

קל"ה' פרק קלדלללל"ט

קל"ו' פרק קלדללללכ'

קל"ז' פרק קלדללללכ"ב

קל"ח' פרק קלדללללכ"ד

קל"ט' פרק קלדללללכ"ז

קלכ' פרק קלדללללכ"ט

קלכ"א' פרק קלדללללל'

קלכ"ב' פרק קלדללללל"ב

קלכ"ג' פרק קלדללללל"ד

קלכ"ד' פרק קלדללללל"ז

קלכ"ה' פרק קלדללללל"ט

קלכ"ו' פרק קלדלללללכ'

קלכ"ז' פרק קלדלללללכ"ב

קלכ"ח' פרק קלדלללללכ"ד

קלכ"ט' פרק קלדלללללכ"ז

קלד' פרק קלדלללללכ"ט

קלד"א' פרק קלדלללללל'

קלד"ב' פרק קלדלללללל"ב

קלד"ג' פרק קלדלללללל"ד

קלד"ד' פרק קלדלללללל"ז

קלד"ה' פרק קלדלללללל"ט

קלד"ו' פרק קלדללללללכ'

קלד"ז' פרק קלדללללללכ"ב

קלד"ח' פרק קלדללללללכ"ד

קלד"ט' פרק קלדללללללכ"ז

קלדכ' פרק קלדללללללכ"ט

קלדכ"א' פרק קלדללללללל'

קלדכ"ב' פרק קלדללללללל"ב

קלדכ"ג' פרק קלדללללללל"ד

קלדכ"ד' פרק קלדללללללל"ז

קלדכ"ה' פרק קלדללללללל"ט

קלדכ"ו' פרק קלדלללללללכ'

קלדכ"ז' פרק קלדלללללללכ"ב

קלדכ"ח' פרק קלדלללללללכ"ד

קלדכ"ט' פרק קלדלללללללכ"ז

קלדל' פרק קלדלללללללכ"ט

קלדל"א' פרק קלדלללללללל'

קלדל"ב' פרק קלדלללללללל"ב

קלדל"ג' פרק קלדלללללללל"ד

קלדל"ד' פרק קלדלללללללל"ז

קלדל"ה' פרק קלדלללללללל"ט

קלדל"ו' פרק קלדללללללללכ'

קלדל"ז' פרק קלדללללללללכ"ב

קלדל"ח' פרק קלדללללללללכ"ד

קלדל"ט' פרק קלדללללללללכ"ז

קלדלכ' פרק קלדללללללללכ"ט

קלדלכ"א' פרק קלדללללללללל'

קלדלכ"ב' פרק קלדללללללללל"ב

קלדלכ"ג' פרק קלדללללללללל"ד

קלדלכ"ד' פרק קלדללללללללל"ז

קלדלכ"ה' פרק קלדללללללללל"ט

קלדלכ"ו' פרק קלדלללללללללכ'

קלדלכ"ז' פרק קלדלללללללללכ"ב

קלדלכ"ח' פרק קלדלללללללללכ"ד

קלדלכ"ט' פרק קלדלללללללללכ"ז

קלדלל' פרק קלדלללללללללכ"ט

קלדלל"א' פרק קלדלללללללללל'

קלדלל"ב' פרק קלדלללללללללל"ב

קלדלל"ג' פרק קלדלללללללללל"ד

קלדלל"ד' פרק קלדלללללללללל"ז

קלדלל"ה' פרק קלדלללללללללל"ט

קלדלל"ו' פרק קלדללללללללללכ'

קלדלל"ז' פרק קלדללללללללללכ"ב

קלדלל"ח' פרק קלדללללללללללכ"ד

קלדלל"ט' פרק קלדללללללללללכ"ז

קלדללכ' פרק קלדללללללללללכ"ט

קלדללכ"א' פרק קלדללללללללללל'

קלדללכ"ב' פרק קלדללללללללללל"ב

קלדללכ"ג' פרק קלדללללללללללל"ד

קלדללכ"ד' פרק קלדללללללללללל"ז

קלדללכ"ה' פרק קלדללללללללללל"ט

קלדללכ"ו' פרק קלדלללללללללללכ'

קלדללכ"ז' פרק קלדלללללללללללכ"ב

קלדללכ"ח' פרק קלדלללללללללללכ"ד

קלדללכ"ט' פרק קלדלללללללללללכ"ז

קלדללל' פרק קלדלללללללללללכ"ט

קלדללל"א' פרק קלדלללללללללללל'

קלדללל"ב' פרק קלדלללללללללללל"ב

קלדללל"ג' פרק קלדלללללללללללל"ד

קלדללל"ד' פרק קלדלללללללללללל"ז

קלדללל"ה' פרק קלדלללללללללללל"ט

קלדללל"ו' פרק קלדללללללללללללכ'

קלדללל"ז' פרק קלדללללללללללללכ"ב

קלדללל"ח' פרק קלדללללללללללללכ"ד

קלדללל"ט' פרק קלדללללללללללללכ"ז

קלדלללכ' פרק קלדללללללללללללכ"ט

קלדלללכ"א' פרק קלדללללללללללללל'

קלדלללכ"ב' פרק קלדללללללללללללל"ב

קלדלללכ"ג' פרק קלדללללללללללללל"ד

קלדלללכ"ד' פרק קלדללללללללללללל"ז

קלדלללכ"ה' פרק קלדללללללללללללל"ט

קלדלללכ"ו' פרק קלדלללללללללללללכ'

קלדלללכ"ז' פרק קלדלללללללללללללכ"ב

קלדלללכ"ח' פרק קלדלללללללללללללכ"ד

קלדלללכ"ט' פרק קלדלללללללללללללכ"ז

קלדלללל' פרק קלדלללללללללללללכ"ט

קלדלללל"א' פרק קלדלללללללללללללל'

קלדלללל"ב' פרק קלדלללללללללללללל"ב

קלדלללל"ג' פרק קלדלללללללללללללל"ד

קלדלללל"ד' פרק קלדלללללללללללללל"ז

קלדלללל"ה' פרק קלדלללללללללללללל"ט

קלדלללל"ו' פרק קלדללללללללללללללכ'

קלדלללל"ז' פרק קלדללללללללללללללכ"ב

קלדלללל"ח' פרק קלדללללללללללללללכ"ד

קלדלללל"ט' פרק קלדללללללללללללללכ"ז

קלדללללכ' פרק קלדללללללללללללללכ"ט

קלדללללכ"א' פרק קלדללללללללללללללל'

קלדללללכ"ב' פרק קלדללללללללללללללל"ב

קלדללללכ"ג' פרק קלדללללללללללללללל"ד

קלדללללכ"ד' פרק קלדללללללללללללללל"ז

קלדללללכ"ה' פרק קלדללללללללללללללל"ט

קלדללללכ"ו' פרק קלדלללללללללללללללכ'

קלדללללכ"ז' פרק קלדלללללללללללללללכ"ב

קלדללללכ"ח' פרק קלדלללללללללללללללכ"ד

קלדללללכ"ט' פרק קלדלללללללללללללללכ"ז

קלדללללל' פרק קלדלללללללללללללללכ"ט

קלדללללל"א' פרק קלדלללללללללללללללל'

קלדללללל"ב' פרק קלדלללללללללללללללל"ב

קלדללללל"ג' פרק קלדלללללללללללללללל"ד

קלדללללל"ד' פרק קלדלללללללללללללללל"ז

קלדללללל"ה' פרק קלדלללללללללללללללל"ט

קלדללללל"ו' פרק קלדללללללללללללללללכ'

קלדללללל"ז' פרק קלדללללללללללללללללכ"ב

קלדללללל"ח' פרק קלדללללללללללללללללכ"ד

קלדללללל"ט' פרק קלדללללללללללללללללכ"ז

קלדלללללכ' פרק קלדללללללללללללללללכ"ט

קלדלללללכ"א' פרק קלדללללללללללללללללל'

קלדלללללכ"ב' פרק קלדללללללללללללללללל"ב

קלדלללללכ"ג' פרק קלדללללללללללללללללל"ד

קלדלללללכ"ד' פרק קלדללללללללללללללללל"ז

קלדלללללכ"ה' פרק קלדללללללללללללללללל"ט

קלדלללללכ"ו' פרק קלדלללללללללללללללללכ'

קלדלללללכ"ז' פרק קלדלללללללללללללללללכ"ב

קלדלללללכ"ח' פרק קלדלללללללללללללללללכ"ד

קלדלללללכ"ט' פרק קלדלללללללללללללללללכ"ז

קלדלללללל' פרק קלדלללללללללללללללללכ"ט

קלדלללללל"א' פרק קלדלללללללללללללללללל'

קלדלללללל"ב' פרק קלדלללללללללללללללללל"ב

קלדלללללל"ג' פרק קלדלללללללללללללללללל"ד

קלדלללללל"ד' פרק קלדלללללללללללללללללל"ז

קלדלללללל"ה' פרק קלדלללללללללללללללללל"ט

קלדלללללל"ו' פרק קלדללללללללללללללללללכ'

קלדלללללל"ז' פרק קלדללללללללללללללללללכ"ב

קלדלללללל"ח' פרק קלדללללללללללללללללללכ"ד

קלדלללללל"ט' פרק קלדללללללללללללללללללכ"ז

קלדללללללכ' פרק קלדללללללללללללללללללכ"ט

קלדללללללכ"א' פרק קלדללללללללללללללללללל'

קלדללללללכ"ב' פרק קלדללללללללללללללללללל"ב

קלדללללללכ"ג' פרק קלדללללללללללללללללללל"ד

קלדללללללכ"ד' פרק קלדללללללללללללללללללל"ז

קלדללללללכ"ה' פרק קלדללללללללללללללללללל"ט

קלדללללללכ"ו' פרק קלדלללללללללללללללללללכ'

קלדללללללכ"ז' פרק קלדלללללללללללללללללללכ"ב

קלדללללללכ"ח' פרק קלדלללללללללללללללללללכ"ד

על מה רש"י אומר: "דבר הבריא ומתקים ומבריא" ?

כשטבע
וטכנולוגיה
נפגשים



'ברכת המלך' - חדר מלח בוטיק בתל-אביב-יפו
הטיפול הטבעי והיעיל ביותר

תשכחו אצל
אנשי שרפת
ובואו ללמוד את
סוד הבריאות

- ✓ ניקוי דרכי הנשימה
- ✓ איזון גופני ונפשי
- ✓ טיפול בבעיות עור
- ✓ שיפור איכות השינה
- ✓ שיפור פעילות מערכת העיכול

'ברכת המלך'
חדר מלח פרטי 052-80-18-777

א.י. כיסויים מתפרה תעשייתית מומחים לברזנטים - הפיתרון המושלם

הנחה של 10% למתקשר דרך שיחת השבוע

סגירת מרפסות ופרגולות

גם יפה וגם מונע כניסת יונים, חתולים, אבק וכו'

סוכני
זרועות
רשתות
הצללה
למוסדות
ולפרטיים
כולל התקנה



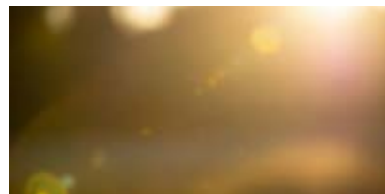
ייעוץ ראשוני חינם

צרו קשר ואנו נספק לכם פתרונות יצירתיים

איתן 050-7648361 • אור 050-3310400

ויתפרסם שמושה אמת ותורתו אמת, ובוזה
תוסר אותה חרפה".

המוות בא בעקבות חטא עץ הדעת,
ולעתיד לבוא תתבטל הגזירה והאדם
יחזור למצבו המקורי. כך נאמר במדרש
(בראשית רבה כא, 1) על הפסוק "אני בצדק
אחזה פני, אשבעה בהקיץ תמונתך"
(תהלים יז, 10): "לכשיקיץ אותו שנברא
בדמותך (אדם הראשון, שנברא בצלמנו
כדמותנו)", באותה שעה 'אני בצדק אחזה
פניך' - באותה שעה אני מצדיקו מאותה
גזירה".



הרבי מליובאוויטש מסביר (ספר המאמרים
מלוקט ד, עמ' 149) שגזירת המוות באה
כדי שלא יהיה קיום לרע שהתערבב עם
הטוב. "מה שאין כן לעתיד לבוא (לאחרי
התחייה), כשיהיה 'ואת רוח ה'טמאה'
אצביר מן הארץ', לא תהיה אז מיתה וגם
הגוף יחיה חיים נצחיים".



חיים נצחיים לעתיד לבוא

בְּלֵעַ הַמּוֹת. אחת הנובאות על
המצויאות החדשה שתהיה בעולם בזמן
הגאולה מדברת על ביטול המוות: "בְּלֵעַ
הַמּוֹת לְנֶצַח, וּמָחָה ה' אֱלֹקִים דְּמָעָה מֵעַל
כָּל פְּנִים" (ישעיה כה, 8). רש"י מפרש ש'בלע'
הוא מלשון בליעה וכיסוי: "יכסנו ויעלימנו
עולמית מישראל". בספר הזוהר (בלק ריב, ב)
נאמר: "בהוא זמנא יקים קודשא-ברוך
הוא למתא דעמיה, ויתנשי מנהון מיתה"
(בזמן ההוא יקים הקב"ה את מתי עמו,
ותשתכח מהם המיתה).

בהמשך הכתוב נאמר: "וְחָרַפְתָּ עֲמֹךְ יָסִיר
מֵעַל כָּל הָאָרֶץ". האברבנאל מסביר שיש
קשר בין שני חלקי הפסוק: "לפי שהיו
האומות אומרים שהיה עם ישראל נבל
ולא חכם, בנים לא אמון ואמונה אמיתית
בם; ועתה, מפי הקמים בתחייה, יתגלה



זהירות ממחלוקת סמוך לגאולה

כאשר פורצת מחלוקת, שני הצדדים
אשמים בה. כך כותב הרבי מליובאוויטש
(איגרות קודש כרך יא, עמ' קלח): "בכלל,
כאשר יש חילוקי דעות בין שני צדדים,
ומתנהלת מחלוקת תוך כדי ביטויים
חריפים, כמעט באופן קבוע אשמים בכך
שני הצדדים, אפילו כאשר במידה מסוימת
ולעיתים קורה שהצד האחד אשם במידה
משמעותית, אך בכל זאת אשמה כלשהי
נמצאת בכל צד".

ועוד בעניין זה (שם כרך ג, עמ' כ): "בעולם
הזה כמעט אי-אפשר שיהיה אחד צודק

מאה אחוז והשני אשם מאה אחוז, אלא כל
אחד ואחד אשם על כל פנים במקצת".

אם בכל מקום ובכל זמן יש להיזהר
ממחלוקת, על אחת כמה וכמה כשעומדים
סמוך לגאולה (שם כרך כג, עמ' סג): "האמת
היא - שמתכווננים (לא למחלוקת חס
ושלום, אלא) ל'אותו הזמן שלא יהיה
שם... קנאה ותחרות', עלידי ההוספה...
באהבת ישראל ובאחדות ישראל, שעלידי
זה מבטלים את סיבת הגלות ומביאים את
הגאולה האמיתית והשלמה עלידי משיח
צדקנו".

ובמיוחד כשנמצאים בארץ הקודש
(שם כרך ה, עמ' סה): "ואף שבכל מקום
הנה שנואה המחלוקת ביותר, הרי בארץ
ישראל... שמפני חטא זה גלינו מארצנו,
הרי על אחת כמה וכמה שצריכים בזה
השתדלות ביותר להימנע ממחלוקת
ואבירייהו".

סובלים מאקדמה / פסוריאזיס / גרד שלא עובר / יובש / מחלות עור אחרות?
האם שמעתם על הפטנט הישראלי מייביום?

די לסבול! יש פרוביוטיקה חדשנית לעור!

שירות לקוחות: 058-5554181 | להזמנות באתר: www.mibiome.co.il



חדש! סרום פרוביוטי טבעי לפנים פורמולה מוגנת בפטנט בינלאומי
המיקרוביום שלך **שוב צעיר** (נכשיו במחירי השקה לזמן מוגבל. זמין באתר בלבד)

מה עושה את הסרום שלנו ייחודי? צמצום קמטים • תומך בשיקום המיקרוביום של העור
מעניק לחות ממושכת וגמישות סבנית • נספג במהירות, מתאים גם לעור רגיש • 100% מרכיבים טבעיים, ללא מים או חומרים סינתטיים

לרשימת בתי מרקחת וחנויות טבע ורפואה הארץ: mibiome.co.il/points-of-sale



מעשה שהיה

מנדי שייקביץ

תפילין בשוחות בקוריה

זה היה בסוף שנת תשי"ט (1959). שלום (שלי) קר קיבל צו גיוס לצבא האמריקאי. הוא נכנס אל הרבי מליובאוויטש, ודיווח לו כי הוא עומד להתייצב לשירות צבאי ב-17 בנובמבר. הרבי בירך אותו.

בסיום הטירונות הודיעו לו כי הוא עתיד להישלח לקוריה. לקראת הנסיעה קיבל חופשה קצרה. בבואו הביתה אמרה לו אימו: "בדיוק התקשרו מ-770. הרבי רוצה לראות אותך". שלום לא הבין מדוע, אבל מיהר ללכת אל הרבי.

הרבי קיבל את פניו בחיוך גדול. כעבור רגע התקשר למזכיר וביקש ממנו להכניס חבילה המיועדת בעבורו. המזכיר נכנס ובידו שקית קטנה. בתוך השקית היה זוג תפילין. שלום הופתע ואמר שכבר יש לו תפילין. שכיבל לבר מצווה, אך הרבי אמר: "אני יודע שיש לך תפילין, אבל אני שולח אותך עם התפילין האלה. אני רוצה שתבטיח לי שתניח אותן ותקרא בהן קריאת שמע בכל יום".

שלום היה נרגש ומבולבל. "לא שמעתי את ההבטחה שלך", אמר לו הרבי, והוא הבטיח.

ואז אמר לו הרבי: "אני רוצה להכין אותך. יהיה לך שם קשה מאוד. ואם מכל סיבה לא תוכל להניח את התפילין, עליך בכל זאת לקרוא קריאת שמע".

המסע לקוריה החל בטיסה ארוכה שיצאה מקליפורניה, עם עצירות מתוכננות בהוואי, באי וייק וביפן. בהיותם בהוואי המתינו החיילים ליד המטוס לקראת המשך הטיסה. שלום קם לחלץ מעט את איבריו.

באותו רגע הופיע קצין בכיר ופקד עליו לעלות מייד למטוס. הוא נבחר מכיוון שעמד על רגליו באותו רגע. כשהגיע ליעדו התברר לו כי המטוס השני נעלם והקשר עימו נותק. איש לא ידע להסביר מה עלה בגורלו. חייו ניצלו בנס.

בקוריה שובץ שלום ליחידה אחרת. בבוקר הראשון נכנס המפקד ואמר לו בשקט: "אני יודע שאתה יהודי. היזהר מאוד".

בכל בוקר ניסה להניח את התפילין בלי לבלוט, אך הדבר היה כמעט בלתי אפשרי. המפקד דאג להטיל עליו את העבודות הקשות והבלתי נעזמות. הוא אף ניסה למנוע ממנו יציאה לסוף שבוע רוחני, שהיה זכאי לו מטעם הצבא, כיהודי. כדי לצאת לאותה יציאה היה עליו לטוס במטוס קטן, המותאם לשני אנשים בלבד. במהלך הטיסה הפסיק פתאום המנוע לפעול, והמטוס החל לאבד גובה. הטייס לא הצליח להפעיל את המנוע מחדש, וניסה לנחות נחיתת אונס בשדה אורז. אבל רגע לפני הפגיעה בקרקע המנוע חזר לפעול והם ניצלו.



שלום (שלי) קר. "התפילין של הרבי הצילו את חיי"

זמן קצר לאחר מכן קיבל מכתב מאימו. "בני היקר", כתבה האם, "זה עתה קיבלתי הודעה מ-770 שהרבי אומר כי אינך מקיים את הבטחתך"

באותו זמן עדיין לא קישר שלום את הצלתו לתפילין של הרבי, שאותן אחז בכל מהלך הטיסה. הוא חזר לבסיס והמפקד לא חדל מלהציק לו. שלום הרגיש שאינו יכול עוד, והפסיק להניח תפילין. הוא הסתפק בקריאת שמע.

זמן קצר לאחר מכן קיבל מכתב מאימו. "בני היקר, זה עתה קיבלתי הודעה מ-770 שהרבי אומר כי אינך מקיים את הבטחתך".

שלום היה בהלם. הוא הגיע למסקנה שעליו לעבור ליחידה אחרת, שבה יוכל להתנהג כיהודי. נאמר לו שהמעבר היחיד האפשרי הוא ליחידה שאיש אינו רוצה לשרת בה, והוא הסכים לכך. כך מצא את עצמו ביחידת הנדסה קרבית, שפעלה מאחורי קווי האויב במחנה אסאיונס, בפעולות מסוכנות של פיצוץ גשרים, סילוק מוקשים והשמדת מתקנים צבאיים.

שם הצליח שלום להניח את התפילין מדי יום. "זה היה בעבורי פיצוי על כל הסכנות שעמדו לפניי", סיפר.

לאחר כשבעה חודשים, לקראת סיום תקופת השירות בקוריה, נשמעה לפתע אזעקה. היחידה שהתה אז בקו החזית, בגבול שבין קוריה הדרומית לצפונית. מעשי האיבה שם נמשכו מעבר להפסקת האש של מלחמת קוריה. הם החלו לספוג אש ארטילריה כבדה.

החיילים מצאו את עצמם בשוחות בוציות, כשגשם וברד ניתכים עליהם. הם נתפסו בהפתעה גמורה, בלי תחמושת מספקת. המצב היה בריע.

בעיצומן של ההפגזות פנה אליו חייל שישן עימו בצריף: "קר, אנחנו צריכים את אלוקים! הלוא יש לך הקופסאות האלה שאתה שם עליך בכל בוקר. אתה צריך להתפלל בעבור כולנו!".

שלום לא חשב שזה הזמן המתאים, אבל החייל הביט בו וקרא: "תתפלל עלינו או שאני יורה בך!".

שלום הוציא את התפילין, אף שידייו היו מלוכלכות בבוץ. הוא הניח אותן במהירות, ובתוך שאון ההפגזות הרים את עיניו לשמיים וקרא: "שמע ישראל, ה' אלוקינו, ה' אחד!".

באותו רגע פסקה ההפגזה. שקט מוחלט השתרר. "לא האמנתי למראה עיניי", מספר שלום. הם יצאו מהשוחות ושובו אל המחנה בריאים ושלמים.

"הרבי ראה שאני זקוק לזה כדי להתמודד עם כל מה שאעבור במלחמה", הוא אומר. "הייתי שמח ומאושר שיכולתי לקיים את הבטחתי. התפילין של הרבי הצילו את חיי פעמים רבות, ובזכות ההגנה האלוקית שהעניקו לי אני כאן, לספר את סיפורי ולעודד כל יהודי להניח תפילין, אפילו אם זו רק פעם אחת בלבד".

(על-פי מיזם 'הסיפור שלי' - JEM)

חוויה יהודית
הדרכה מיוחדת במינה

שיעורים והרצאות:

 הרב עמי ואביטל ברעם
 הרב יואב אקריש
 הרב אייל רוד

מרכז יוספי דיצור

058-421-7770

טל צרנובסקי
מוכר ותיאטרון
שיח יחודי
המשלב קטעים
מהמחזה
"דתיולים"

אטרקציות ופעילויות לילדים

נופש קיץ
בנושא זוגיות ומשפחה
וצמיחה אישית

סמינר קיץ מלון כינר גליל
8-11/7 | כ"ג - כ"ז תמוז

בס"ד

משכנתא לא ממחזרים עד שמבינים כמה כסף הולך לפח

מנקים ריביות מיותרות מקטינים החזרים חודשיים

ממחזרים משכנתא

ע"י יוסף מנחם משכנתאות

רק ב- 3,900 וחוסכים עשרות עד מאות אלפים

יוסף מנחם 41 שנות ניסיון כבנקאי בכיר לשעבר מומחה שמדבר את השפה הבנקאית עבורכם

מנקים החזרים מיותרים חייגו עכשיו לשיחת ייעוץ ללא עלות: **054-8662-942** הזרזו לממש! המבצע בתוקף לזמן מוגבל!

יוסף מנחם משכנתאות יוסי מנחם פוסטלר www.a-menachem.co.il

המחירים לא כוללים מע"מ

ק"ט טע חב"ד

ההקדש והחזיקו כל השנה

רשת קייטנות חב"ד בפריסה ארצית סרקו את הברקוד והרשמו לקייטנה הקרובה אליכם



חוויה חברים ערכים זיכרונות

עם הרב אליהו וולף משלוחי חב"ד בחולון

רציתי לשאול

מה המעלה המיוחדת של השתטחות ותפילה בציונו של הרבי?

בעל התניא כותב שאחרי הסתלקות הצדיק נשמתו אינה מוגבלת למקום גשמי מוגדר, ובכלזאת הרבי התבטא בדבר ציון חמיו, הרבי הריי"צ, שכאשר באים לשם צריך לדעת שהואיל וגופו הקדוש שם - "כאן הוא נמצא", גם במוכן הגשמי ובעיקר הרוחני. כשהרבי עמד במפתח ה'ציון' של חמיו, היה נוקש קלות על הדלת כמבקש אישור כניסה, וכך נוהגים החסידים לפני הכניסה לציון הרבי.

אף-על-פי שמקום הציון מבטא את ההסתלקות - זה המקום שבו חשים את נוכחותו, כדברי חז"ל "מה להלן עומד ומשמש, אף כאן עומד ומשמש". דברי הזוהר, שאחרי הסתלקות הצדיק "אשתכח בכולהו עלמין יתיר מבחיוהי",

"לדבר נוכח גם בעולם הגשמי - מקבלים בציון מוחשיות שכמעט אפשר למששה. את משמעות הציון בעבורנו הבהיר הרבי במכתב ששיגר לתומך שסייע בבניית 'אוהל' חמיו (תרגום מאנגלית):

"עבורנו שנשארו מאחור... נחוצה מזכרת פיזית כדי לעורר את ההשפעה וההתרוממות הרוחנית שקיבלנו מהרבי במשך ימי חייו, והאוהל מהווה מזכרת מוחשית וגלויה למקור השפעה רוחנית זו..."

"האוהל, העומד במקום הקדוש אשר שם מנוחת גופו של הצדיק, ואשר עליו מרחפת חלק מנשמתו הקדושה, מבדיל... מהעולם שמסביב, ומרומם את כל הנכנסים אליו לעולם אחר... אל היכל קדוש ומעורר יראה, ואשר הנכנסים אליו מוצאים עצמם בהתקשרות והתאחדות עם נשמת הצדיק.

"לאחר שנמצאים כמה רגעים במקום קדוש זה, על-ידי אמירת תפילות ועל-ידי שמעלים בזיכרון את הצדיק ופעולתו, אנו מוצאים עצמנו מלאי ענווה, בתשובה, ובהתעוררות מרוממת להוסיף אומץ, לחזק ולהמשיך את מורשתו הקדושה, וללכת בדרך ה' שהוא הורנו ולימדנו".

הרב שמעון גדסי שליח באפקה ת"א, ראש כולל 'שמן למאור'

הלכה למעשה

שאלה: האם אדם צריך לוותר על מנהגיו כדי להימנע ממחלוקת?

תשובה: לעולם ידבק אדם בהבאת שלום, שנאמר "בְּקֶשׁ שְׁלוֹם וְרִדְפָהוּ", ויהיה מתלמידיו של אהרן, "אוהב שלום ורודף שלום" - שהיה רודף אחרי מי שהייתה מחלוקת ביניהם ופועל שיעשו שלום, בטרם יבואו לדין.

על האדם להימנע מכל אפשרות לבוא לידי מחלוקת. לכן מי שבא לעיר שבה הכול נוהגים להקל במנהג שהוא נוהג להחמיר בו - לא יחמיר בפניהם, אלא בצנעה, כדי שלא יבואו לידי מחלוקת.

מי שאינו נוהג להתעטף בטלית בעומדו שליו ציבור, ובא למקום שבו המנהג ששליו ציבור מתעטף בטלית, ואי-התעטפותו בטלית תעורר מחלוקת - יתעטף אף הוא בטלית ויניח אותה על כתפיו. כמורכב במקום שבו נהוג כי שליו ציבור מתפלל בנוסח מסוים דווקא,

גדול השלום

ותפילתו שם כשליו ציבור בנוסח שרגיל בו תהיה כרוכה במחלוקת - לא ישנה מנוסח המקום. ואם רגיל להתפלל בנוסח האר"י ואילו הציבור מתפללים בנוסח אחר ומקפידים על כך - יימנע מלגשת לעמוד או יתפלל בנוסח המקובל במקום.

ואפילו בשביל קיום מצווה, כגון גלילת ספר תורה - יש להיזהר מלהגיע למחלוקת והתקוטטות, כשם שלעניין מצוות אכילת לחם הפנים, שהיא מצוות עשה של תורה - שיבחו חכמים את הצנועים דווקא, שהיו מושכים ידיהם מלחם הפנים, בשונה מהגרגונים שהיו חוטפים, אף-על-פי שקיימו בכך את מצוות אכילת לחם הפנים.

גם מי שדן את חברו לכף זכות מביא שלום לעולם, שמתוך שהוא מכריעו לכף זכות וחושב עליו שלא חטא לו, אלא היה אנוס או שנתכוון לטובה - הרי בכך הוא עושה שלום בינו לבין חברו.

מקורות: רמב"ם הל' מגילה ותנוכה פ"ד ה"ד. פירש"י שבת קכב, ד"ה ה"ג הני נמי. שו"ע אדה"ז סי' תסח ס"ה, ובסי' נג סכ"ט. משנ"ב סי' סח ס"ק ד. אג"ק חט"ז עמ' יב; ח"י עמ' רח; ח"י"ד עמ' שצא; ח"י"ט עמ' ד.



70

עוזי קפלון

תקציר: סעיד הערמומי מצליח להמלט על נפשו מגן החיות, מחפש לקוף. מר אמנון והילדים טומנים לו מלכדת, בחנות הנעלים של מר שוכמאכר

עשרת אלפים שקלי כסף

וחלילה, הייתי נכנס שוב לתוך התחפשת, ומנסה איכשהו להרויח את הכסף; מר שוכמאכר יעזר לו, ואז, כשהוא יהיה בפנים ויתקשרו אלינו, נשים עליו יד וזהו!"

שעתים חפנינו! הספקנו אפלו ללמד משהו, ואז צלצל הטלפון.

"היה אצלי עכשו הפנאדם בלי הנעלים", דונח שוכמאכר, "ואני מכרתי לו זוג נעלים. הוא ראה את המודעה ואני ראיתי שהוא מתעניין. שאלתי אותו אולי הוא ראה קוף בסביבה, ואז הוא הסתפל עלי וחשב, ובסוף אמר שכן. הוא ראה, ואם היה לו זמן הוא היה קורא עכשו לאנשי הגן ומרויח את הפרס. אבל מכיון שהוא נורא ממנה, הוא מוכן להראות לי את הקוף ושאני ארויח חצי מהפרס.

"הוא אמר שהקוף לא רחוק בכלל, ושוב חזר ואמר שהוא חייב ללכת בזה הרגע, ולכן הוצע שדבר ראשון אבקש מאנשי גן החיות את הכסף במזמן ואתן לו את החצי, ורק אחר כך אודיע להם בדייק היכן הקוף נמצא. אין לי משגל למה הוא רצה דוקא ככה. נראה שהוא באמת מהר נורא. אני בכל זאת התקשרתי אליכם קדם, כי משהו לא נראה לי חלק כל כך..."

"ואז הוא אמר שאם אצא מן החנות בעוד כמה דקות ואלף פנימה אל תוך היער שממול, בקו ישר, כמה מטר, אמצא שם את הקוף יושב על העץ! ככה הוא אמר, ומהר לדרפו החוצה. ובכן, אני יוצא עכשו. והיה, אם באמת הוא צדק, אני מצפה שתתנו לי את הפרס בשני תשלומים לכל היותר, בסדר?"

"טוב, טוב!", צרח מר אמנון בגיל אל הפלאפון. "אולי תקבל אפלו עשרים אלף... מי יודע. רק תלך לאט, למען השם. אנחנו מגיעים!"

"בטח לאט", רטן הקשיש, "וכי אני יכול ללכת מהר?"

"שניאור, אתה גאון!", קרא מר אמנון כשהוא מתניע את הרכב. "עכשו גיע הסוף לפרשה המצחיקה הזו." "קוף טוב, הכל טוב..." מלמלתי לעצמי בהלצה, ורק שקשוק המחסנית הנטענת באקדחו האישי של מר אמנון הזכיר לי כי לא בהצגת פורים עסקינן...

"מודעה על השבת אבדה?", חכה בדעתו המוכר הזקן, "נו, לזה לא אוכל להתנגד. למה לא?". וכך, תוך כמה דקות היתה תלויה כרזה גדולה ויפה שהכנתי בו במקום, על פתח חנות הנעלים, לאמר:

"ברח קוף מגן החיות! הקוף איננו מסכן ואיננו מזיק; נא לא לפגוע בו! כל הידע דבר על מקום המצאו



מתבקש להודיע לגן החיות ויזכה בפרס הגדול: עשרת אלפים שקל!"

המספר שרשמתי בתחתית המודעה היה מספר הטלפון של מר אמנון...

"אדון שוכמאכר! ראה, לדעתנו, לאיש היחף יש מידע על הקוף הזה. אם תצליח להוציא ממנו בעדינות מידע על הקוף, תוכלו להתחלק בכספי הפרס!"

יצאנו מהחנות ותכף התנפלו עלי מר אמנון וצ'קו. "מה הענין הזה?! על איזה קוף אתה מדבר? הרי אתה יודע היטב ששום קוף לא ברח מגן החיות!"

"ברור!", עניתי, "אבל קדם בואו נסתלק משהו הראיה של מי שיבוא", ומהרנו והתרחקנו בגיפ לפנה נדחת בקצה השכונה. "ראו!", פתחתי בהתלהבות, "אנחנו הבנו שסעיד ברח בתוך עור הקוף, נכון. אבל סעיד, הוא איננו יודע שאנחנו יודעים זאת. הוא חושב שמבחינתנו ברחו היום מגן החיות שנים: אדם וקוף!... אתם תופסים?"

מר אמנון היה ספקן. "נגיד שאתה צודק; מה הקשר למודעה?"

"פשוט! סעיד זקוק לכסף. גם מר שוכמאכר, להבדיל, זקוק לכסף. זה הכל. לו אני סעיד, חס

פרשה מי יודע



מחלקת חד-צדדית

שאלה: הפרשה נפתחת במילים "ויקח קרח". מה הוא לקח?

תשובה: חכמינו זכרונם לברכה מסבירים שהוא לקח את עצמו - הפריד את עצמו משאר העם. רבי צבי אלימלך מבלוז'וב מסביר שהיתה פה מריבה של צד אחד בלבד: הצד של קרח. משה ואהרן לא רבו אתו בחורה, ולא היו צד במריבה.

שאלה: איך קרח לא חשש שבני ישראל יתקפו אותו על שהעז לחלק על משה רבנו, שהיה נביא אמת וכל דבריו התקיימו?

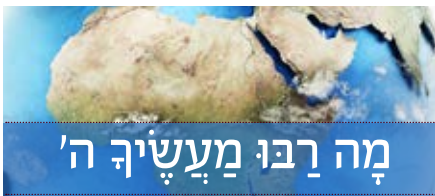
תשובה: 'אור החיים' הקדוש מסביר שהתשובה מסתתרת בפסוק הראשון של הפרשה, שבו מתארת המשפחה המכבדת של קרח: הוא היה הבן של יצחק, שהיה הבן השני של קהת. הסבא שלו, קהת, היה הבן המיוחד של לוי, והמשפחה שלו זכתה לשאת את ארון הקדש. לכן קרח הרגיש מאוד בטוח בעצמו, וחשב שאף אחד לא יעז לקום כנגדו.

שאלה: קרח טען שכל בני ישראל שוים. והלא הוא עצמו היה בן שבט לוי, השבט שאולקים בחר לשרת אותו?

תשובה: הגאון הרגוצ'ובי מסביר שקרח אכן ידע שלכוהנים (אהרן ובניו) נקבע תפקיד מיוחד וללוויים (ובהם קרח) תפקיד אחר, אבל טענתו היתה שיש דברים שבהם כלם שוים וכלם קדושים. משה רבנו ענה לו שגם בקדשה יש דרגות שונות, ויש הבדל בין קדשת כוהן לקדשה של לוי ושל אדם מישאאל.

הרבי מליובאוויטש לומד מזה מסר חשוב: הקדוש ברוך הוא נתן לכל אחד ואחד כוחות מיוחדים, והוא מצפה שימלא את התפקיד המיוחד שהוטל עליו. מי שקבל כשרון מיוחד, זה סימן שעליו להשתמש בו לעבודת השם.

המשנה יבוא



מה רבו מעשיה' ה'

כְּשֶׁהָאֲדָמָה בּוֹלַעַת



שְׁמַעְתֶּם עַל בּוֹלַעַן שֶׁפָּתְאוּם נִפְעֵר בְּאֲדָמָה, כְּאִלּוּ הָאֲדָמָה בֹּלְעָה אֶת מֶה שֶׁהִיא מַעֲלִיָּה? זוֹהִי תּוֹפֵעַת טֹבַע מִרְתָּקַת וְדִי מִבְּהִילָה. בּוֹלַעֲנִים יְכוּלִים לִהְיוֹת קִטְנִים מִמָּוֶה אוֹ עֲנָקִים, בְּגִדְלָה שֶׁל מִגְרֵשׁ כְּדוֹרָגֶל. אֲבָל אִיךָ הַבּוֹלַעַן נּוֹצֵר?

תַּחַת הָאֲדָמָה הִיצִיבָה, שֶׁעֲלֶיהָ אָנוּ רֹצִים וְקוֹפְצִים, יֵשׁ בְּאֲזוּרִים מְסִימִים סִלְעִים הַעֲשׂוּיִים מֵאֲבָנֵי גִיר אוֹ מִשְׁכָּבוֹת עֲבוֹת שֶׁל מֶלֶח. כְּאִשֶּׁר מִיָּם זֹרָמִים בְּתוֹךְ הַקִּרְקַע, הֵם יְכוּלִים אֶטְ-אֶט לְהִמָּס אֶת הַסִּלְעִים אוֹ אֶת הַמֶּלֶח, כְּמוֹ סֶכֶר שֶׁנִּמְס בְּכוֹס תֶּה חֵם.

בְּמְרוּצַת הַזְּמַן הַמֵּיִם יוֹצְרִים בְּתוֹךְ הָאֲדָמָה חִלְלֵי רֵיק, כְּמוֹ מַעְרָה. הַחִלְלֵי הָאֵל גָּדֵל, כְּאִלּוּ מִשְׁהוּ מִכְרָסִם בְּאֲדָמָה עוֹד וְעוֹד. יוֹם אֶחָד הִתְקַרְהָ שֶׁל הַמַּעְרָה, שֶׁהִיא בְּעֶצֶם שִׁכְבַּת הָאֲדָמָה הַעֲלִיוֹנָה, נַעֲשִׂית דְּקָה וְחִלְשָׁה מְאֹד, עַד שֶׁאִין הִיא יְכוּלָה לְהַחֲזִיק אֶת הַמִּשְׁקָל שֶׁל עֲצָמָה, וְהִיא קוֹרֶסֶת בְּבֶת אַחַת פְּנִימָה.

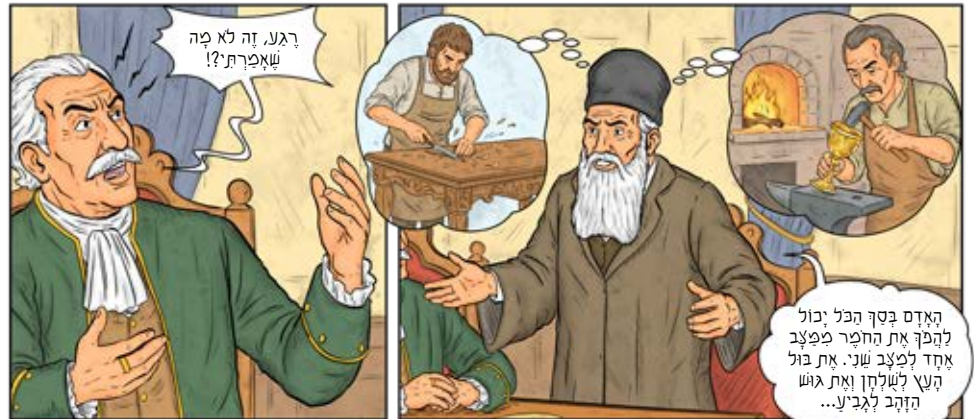
בְּאֶרֶץ שׁוֹמְעִים הֶרְבֵּה עַל בּוֹלַעֲנִים בְּאֲזוּר יַם הַמֶּלֶח. הֵיִם הַמֵּיִחַד שֶׁלָּנוּ מִתְיַבֵּשׁ וְהוֹלֵךְ עִם הַשָּׁנִים. הַמֵּיִם הַמְּלוּחִים מִתְמַעֲטִים, וּבָאִים מִיָּם מִתּוֹקִים מִהָרִים, שְׂזוּרִים אֶל הַיָּם. עֲכָשׁוּ, כְּשִׁישׁ הֶרְבֵּה מִיָּם מִתּוֹקִים, הֵם מְמַסִּים אֶת שִׁכְבוֹת הַמֶּלֶח שֶׁבְּתוֹךְ הָאֲדָמָה סָבִיב יַם הַמֶּלֶח, וְכֵן נּוֹצְרִים שֶׁם הֶרְבֵּה חִלְלִים רִיקִים וּבּוֹלַעֲנִים.

אִי־אֶפְשָׁר לְדַעַת מְתֵי הַבּוֹלַעֲנִים יִפְתָּחוּ פְּתָאוֹם. לָכֵן מִי שֶׁמְטִיל בְּאֲזוּר יַם הַמֶּלֶח חַיִּב לָלֶכֶת בְּשִׁבְלִים הַמְּסַמְּנִים בְּלִבָּר. יֵשׁ שְׁלִטִּים הַמְּזוּהָרִים מִפְּנֵי בּוֹלַעֲנִים, וְאִסּוּר לְהִתְקַרֵּב לְאֲזוּרִים הָאֵלֶּה בְּשׁוֹם אִפֹּן.

הַבּוֹלַעַן הַעֲמֵק וְהַגָּדוֹל בְּיוֹתֵר בְּעוֹלָם מִכְּנֶה 'הַבּוֹר הַשְּׁמִימִי' וְהוּא נִמְצָא בְּסִין. עֲמָקוֹ מִגִּיעַ ל-662 מִטְרִים, אָרְכוֹ כ-626 מִטְרִים וְרָחְבוֹ כ-537 מִטְרִים.



תַּקְצִיר: יֵאָן, יוֹעֲצוֹ הַקְּרֹב שֶׁל הַקִּיפּוֹן, מִבְּחִין בְּהִנָּחָה אִי־הִסְבָּכָה עַל פְּנֵי שׁוֹל רִבִּי יְהוֹנָתָן אֵיבֶשׂא, וּמִנְסָה לְבָרֵר אִם דַּעְתוֹ שׁוֹנָה. הָרֵב קֵם מִכְּסָאוֹ וּפָתַח בְּהִסְבֵּר



הִלְכָה בְּשָׁבוּעַ

אֶת מֵאֲחֶרֶת לְבֵית הַסֵּפֶר, וְרוֹאֶה שֶׁהַשָּׁעָה כְּבֵר שְׁמוֹנָה וָרֵבַע. "הַשֵּׁם, עֲשֵׂה שֶׁהַשָּׁעָה עֲכָשׁוּ תִהְיֶה רֵבַע לְשְׁמוֹנָה!", אֶת מִתְפַּלֵּלָת. תְּפִלָּה כְּזֹאת נִקְרָאת 'תְּפִלַּת שְׂאוֹ', כִּי זוֹ תְּפִלָּה עַל הָעֶבֶר, עַל מֶה שֶׁכְּבָר הִיָּה.





חיים יהודיים

מנחם כהן

הבית של הרבי בכפר חב"ד

תעודת זהות. הרב מנחם לאטר, בן 45, יליד צרפת. עלה לארץ בגיל 17 ללמוד בישיבה. יותר מעשרים שנה הוא משמש שליח בבית 'אגודת חסידי חב"ד' - 770 בכפר חב"ד, ומנהל את המקום. לאורך שנות פעילותו רשם הבניין זינוק בהיקף המבקרים, והיה למרכז שמושך אליו רבבות יהודים מכל גוני הקשת.

שליחות. לפני קצת יותר מעשרים שנה אני ורעייתי קיבלנו שליחות מיוחדת מאוד: לנהל את בית 'אגודת חסידי חב"ד' בארץ. הרב יוסף יצחק אהרונוב הציע לי את השליחות הזאת, והתרגשתי מאוד. זה בניין שהרבי שילם מכספו הפרטי על כל אבן ואבן, עקב מקרוב אחר התקדמות הבנייה, והביע את השתוקקותו שתהיה לו נחלה בארץ הקודש. חנוכת הבניין הייתה לפני ארבעים שנה, בתשמ"ו.

כתובת. הרבי התבטא על המקום המיוחד הזה בביטויים לא שגרתיים. הוא אמר שמי שאינו יכול לבוא אליו, יש לו כתובת - בית 770 בכפר חב"ד. כאן אפשר לשפוך את הלב ולקבל ברכה. כל הבנייה עצמה הייתה נס אחד גדול. הכול קרה במהירות מדהימה. עשרות פועלים עבדו יום ולילה. קו ייצור שלם במפעל בדרום הארץ עבד בייצור לבנים אדומות, בדיוק כמו בניו יורק.

שחזור. לפני עשרים שנה זכינו להשלים את בניית החדר השמאלי - שחזור מדויק של חדר לימודו ועבודתו של הרבי. כשנכנסים לשם מרגישים את האווירה המיוחדת.

תודה. בכל יום מתגלגלים כאן סיפורים מרגשים. פעם אחת, בערב חג, קיבלתי שיחת טלפון מקצין משטרה בכיר בצפון, והוא שאל אם אוכל לפתוח בעבורו את חדר הרבי. תמתי לפשר הבקשה, והוא הסביר שלפני כשנה ביקר במקום עם קבוצת בכירים במשטרה, וניצל את הביקור לבקשת ברכה לילדים, אחרי שש שנות

40 שנה לחנוכת בית '770 בכפר חב"ד - העתק בית מדרשו של הרבי מליובאוויטש. כך נהפך 'הבית האדום' למרכז מבקרים שוקק, ורבבות מגיעים למקום מדי שנה, ללמוד על הרבי, להתפלל ולקבל עצה וברכה



למעלה: הרב לאטר מביא אל המכתבים אל הציון. באמצע: הבניין בהקמתו. למטה: ילדים מתפללים בחדרו של הרבי

המתנה, וקיבל עליו לשמור שבת. כעבור שנה בדיוק זכו הוא ורעייתו לחבוק תאומים! בקשתו הייתה אחת: אני רוצה לומר 'חג שמח' לרבי. התרגשתי. מאז מדי ערב חג ומועד האיש בא יהודות על החסד הגדול שעשה עימו הקב"ה.

אור. לא מכבר התקשר אליי שליח חב"ד במרכז הרפואי שיבא, הרב לוי גופין, והעיר שזרקור בבניין אינו דולק. לא הבנתי מה לו ולזרקור, והוא סיפר: עובדת רפואית נוסעת בכביש מספר 1, רואה את הבניין ומתמלאת אור. לפני כמה ימים ראתה שהבניין אינו מואר, ואמרה לו שהבניין נותן לה השראה, ועכשיו זה חסר לה... התאורה תוקנה מייד, אבל למדתי שגם אור פשוט בבית הרבי פועל בלבבות.

קירוב. עוד סיפור שחיים את ליבי הוא של יהודי מאלפי מנשה. הוא ראה מודעה של חברת תיירות שמארגנת ביקורים בכפר חב"ד וביקש להצטרף. בביקור התברר שמאז ברהמצווה שלו לא הניח תפילין. כאן התרגש והניח תפילין. חיברנו אותו לשליח במקום מגוריו, הרב שניאור רסקין, וכיום הוא אחד המשתתפים הקבועים בשיעורי התורה ביישוב.

פעילות. הבניין חי ונושם סביב השעון. אנחנו עורכים סדנאות סת"ם, 'מסע אל המצוות' לנוער, חגיגות חומש, מאפיית מצות לקראת פסח, תכנית מיוחדת לקבלת התורה ועוד. באים לכאן רבבות, ואבי, הרב יהודה לייב לאטר, והרב דניאל רוזנטל, עובדים איתי מבוקר עד ערב בקבלת האנשים ובסיוע להם, לצד מתנדבים מסורים.

זכות. ארבעים שנה אחרי חנוכת הבית רואים במוחש איך חזונו של הרבי מתגשם. כאן רואים את הפירוש החי של "מה זרעו בחיים - אף הוא בחיים". אנשים באים ממבקרים ויוצאים עם רושם פנימי עמוק ועם החלטות טובות. זו זכות ענקית להיות כאן, לקבל את האורחים, ולראות איך הרבי מוסיף לקרב לבבות מכל קצות העם.

תטוסו על זה!



מיוזמת



או סרקו את הברקוד



כיסוי כבודה חינם!



יום ראשון מתנה



10% הנחה על ביטוח טיסה

התקשרו < 077-444-7777

מגפון קולקטיבי בריאות ופינוסים